

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

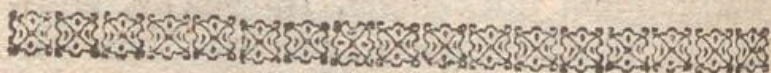
§. I. Omnis à Pontifice ad futurum Concilium in materia doctrinæ appellatio
viam sternit ad Schisma.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

maximèque honorifica beneficia viâ electionis assumi, opportunam commodamque futuram: sed an hac ratione, nobilitatis, regni, Regisque ipsius honori utilitatique consulere-
retur?

Thomaf.
fin. tom. 3.
de Benef.
l. 1. c. 43.
n. 17.
Fevret l. 2
de Abus.

Quantum ad Pragmaticam attinet, quæ S. Ludovico tribuitur, eam non genuinam, sed supposititiam esse demonstravit Thomafinus: nec Juri Pontificio quidquam officere Fevretius fatetur.

C A P U T X.

De Appellatione à Pontifice ad futurum Concilium.

§ I.

Omnis à Pontifice ad futurum Concilium in materia doctrina appellatio viam sternit ad Schisma.

Appellatio ad futurum Concilium est veluti gradus Novatorum ultimus quo ab Ecclesia discedunt: suntque postremæ insidiæ, quibus animi ad Schisma pelliciuntur. Hoc ut cuivis reddatur palpabile, tantum opus est sequentibus reflexionibus.

1. Appellatio ad futurum Concilium, est formalis Ecclesiæ ipsius contemptus. Nam ut Canonica foret hæc appellatio, non satis esset quòd non sit infallibilis Pontifex; sed oporteret præterea Ecclesiam non synodaliter congregatam non esse infallibilem. Si enim Ecclesia non congregata in materia fi-
dei

dei infallibilis sit, manifestè illusoria est appellatio ad Tribunal non existens, & forte non exiturum multis seculis, contempto ejusdem infallibilitatis auctoritatisque Tribunali præsentè & existente. Atqui sine errore negari non potest Ecclesiam non congregatam infallibilem esse. Pontifex, ut Ecclesiæ Caput, judicium inchoat pronuntiando: Episcopi illud ipsum, acquiescendo consummant. Habetur jam judicium Ecclesiæ universalis, utpote omnibus fidei iudicibus in unam sententiam conspirantibus: ac per consequens habetur judicium infallibile. Condemnitur ergo Ecclesiæ ipsius auctoritas, adeoque magnis passibus ad Schisma tenditur, dum præsentis Tribunalis sententiam declinando, Orbi illuditur.

2. Ad hæc usque tempora appellatum non fuit à dogmatica S. Sedis sententia ad futurum Concilium, nisi à solis Hæreticis. Totaque Ecclesiastica Historia non adfert nisi tria ejusmodi appellationis exempla: primum quidem Episcoporum Pelagianorum, alterum Michaëlis de Cezennes Monachi Schismatici, tertium Lutheri. Hisne exemplis legitima probatur quatuor Episcoporum appellatio? Reliqua appellationum exempla fide malà citantur, cum in his de solo rerum temporarium jure agatur.

3. Nullus Novatorum, qui ad Concilium appellarunt, pronuntiatæ à Concilio sententiæ se submitit. Pelagiani à Concilio Ephesino, Lutherani à Tridentino anathemate fuerunt percussi. Novos semper, ne parèrent, excogitarunt prætextus. An his, qui hodie ad Concilium appellant, similes deessent excep-

exceptionis tricæ, si à Concilio damnarentur? Minusne antiquis Hæreticis feraces sunt cavillationum?

4. Nullius unquam (in quacumque causa) à Pontifice ad Concilium appellationis, ab ipsis quæ deinde celebrata sunt Conciliis ulla ratio habita fuit; nullum causæ, ob quam appellatum fuit, examen novum institutum. Quod signum est, ipsamet Concilia censuisse, istas in materia dogmatica appellationes ipso facto nullas & illusorias esse; in causis verò ad jura & Libertates Gallorum spectantibus factas appellationes nihil aliud esse quàm publicas protestationes nullitatis, si quid contrarium iis Pontifex statueret. Atque inutile judicatum est, materias ejusmodi Concilio decidendas proponere, ut in veris appellationibus usu venit, cum causarum istarum Galli non Concilia magis quàm Pontificem judicem agnoscant.

5. Si appellatio à dogmatica Constitutione ad Concilium esse posset ulla ratione Canonica, saltem Cleri, ipsiusque Regis auctoritate factam esse oporteret. Quare D. de Harlay in sua ad Universitatem Oratione dixit: *Necessarium existimavi, uti cautelâ interpositæ appellationis, non quasi praxi frivola & illusoria privatorum quorundam spectâ Ecclesiæ auctoritate rebellantium, atque in hæresi aut contemptrice legum libertate perseverare volentium, sed ratione officii, quo, ut publicus Regis Administer, obligor ut tam ipsi quàm regno consulam.*

6. Quid censuisset Magistratus ille de privatis à Bulla dogmatica appellantis? Nonne juxta principia à se posita, quibus fas solum duxit in rerum temporalium causis appella-

pellationem interponere, eos recensuisset in numero *rebellantium & spreta Ecclesie auctoritate in heresi perseverare volentium?*

7. Præcipui Gallie Doctores, Duvallius, D. de Marca, Thomassinus Presbyter Oratorii, Mauclercius Doctor Sorbonicus, omnem à Pontifice ad Concilium appellationem velut illegitimam, facinusque Schismaticum una voce condemnant. Horum postremum audiamus in opere Regi dedicato & supremæ Curie facultate impresso. *Si res tota, inquit, ad veritatis Ecclesiastica fideique calculum determinanda revocetur, non erit difficile nec longum valde colligere, eos qui hanc à Summo Papa judicio ad aliud justitiæ tribunal appellationem mordicus defendere non verentur, ab hærescos contagione taboque immunes omnino non videri, sed de illa valde suspectos apparere.* Citatque in hanc rem Bullam à Pio II. ad Concilium Mantuanum missam, quæ appellationes ejusmodi sub poena excommunicationis prohibentur; & eam vocat *Decretum sanctum, plenumque justitiæ & aequitate.*

8. Regii Administris jussu Philippi Pulcri Clementem V. Pontificem datis Litteris rogantes ut Bonifacium, *uti personam privatam consideratum*, tanquam Hæreticum condemnaret, hoc ipso agnoverunt, *nunquam Papam sub ea dignitate consideratum*, hoc est fideles ex Cathedra docentem, *Hæreticum esse potuisse.* Tum subjungunt: *Quapropter ut de Hæresi Bonifacii, ut personæ privati, cognoscas, non est opus advocazione Concilii Generalis. Tu ipse, Sanctissime Pater, Vicarius es Jesu Christi, totum Ecclesie corpus representans. Tibi datæ sunt claves regni cælorum; nec de ulla causa Concilium Generale*

Vide Thomassin. Dissertat. 18. in Roman. Synodum.

Mauclerc. de Monarch. tom. 1. p. 408.

Apud Thomassin. Dissertat. 18. in Concilia, p. 685

rale sine te, sed tantum per te cognoscere potest.
Non credidit ergo Philippus Pulcer, & Administri ejus, appellationem à Pontifice ad Concilium in materia fidei esse legitimam.

9. Lutheranos, non obstante Appellatione à Bulla Leonis X. ad futurum Concilium, Orbis Catholicus universus, atque ipsa imprimis Gallia uti professos Hæreticos detestata est, etiam priusquam Concilium celebraretur. A Supremis Curiis flammis damnabantur, tametsi solâ Pontificis Bullâ condemnati, quæ non nisi consensu tacito in Galliis fuerat recepta.

§. II.

Appellatio à dogmatica Constitutione ab Ecclesia recepta ad futurum Concilium, est publica Schismatis & Hæreseos professio.

Appellare à dogmatica Constitutione ab Ecclesia recepta, nihil est aliud, quàm publico instrumento separare se ab auctoritate & fide Ecclesiæ. Est ergo publica Schismatis & Hæreseos professio. Atque adeo tam evidens quod ii qui à dogmatica Constitutione appellant, Schismatici sint & Hæretici, quàm evidens est quod illa ipsa, à qua appellarunt, Constitutio recepta sit ab Ecclesia. De hoc principio nemo est qui dubitet. Sed quandonam dogmatica Constitutio dicenda est ab Ecclesia recepta? Hic cavillantur Novatores. Res hæc accuratè explicanda, ut convertantur, aut certè convincantur qui contradicunt.

Catholici omnes concedunt Ecclesiam esse
vifi-